

emptied तदाज्ञया तथा तोये प्रयोगादपकर्षिते। मुद्रारत्नमयत्नेन भूपः कूपान्तरैश्च
ŚāliC. 4.155; 2 drawn away ध्रुवायां संप्रवृत्तायां पटे चैवापकर्षिते ... कार्यः
प्रवेशः पात्राणाम् NāṭyaŚā. 12.3.

अपकर्षितक (apakarṣita-ka) *adj.* which had been removed व्याघ्रेण
तत्पांशु अपकर्षितकं दृष्ट्वा ऋषिस्य कौतुहलं संजातम् MaVastuAva. i.353.15
[DBHS.]

अपकर्षितुम् (apa-karṣitum) *inf.* 1A to remove, i.e. to dispel अदं
दुःखम् ... विदित्वा अपकर्षयं शक्यं चेदपकर्षितुम् MahāBhā. i.148.1; 1B
to remove नास्युपयुजितं पिप्पलीं क्षारमेव च। लवणं च ... श्लेष्माणं च्यावयित्वा
तु नोत्सहेतापकर्षितुम् BheḥaS. 67.24 (3.1); 2 to take away, to dissuade न
ह्यहं त इमे सर्वे ... दण्डेन न त्वया शक्याः सुग्रीवादपकर्षितुम् Rāmā.
iv.53.11.

अपकर्षिन् (apa-karṣin) *adj.* [f. -inī] 1 removing बोधिसत्त्वस्य कायप्रमुक्तया
प्रभया ... नागराजस्य भवनमवभासितमभूत् ... सर्वक्लेशापकर्षिण्या LaliVi. 19.26
(2); 2A decreasing ते हि (दोषाः) विकल्पप्रभवाः सत्यपि उपादाने कस्यचिन्मनोगुणस्य
आभासात् (अभ्यासात्) अपकर्षिणः तत्पाटवे निरन्वयविनाशधर्माणः स्युर्ज्वालदिवदेव
PramāVāSvopVr. 73.23; 2B decreasing speed, i.e. dawdling, shuffling
गुरुशकटधुरंधरस्तृणाशी समविषमेषु च लङ्गलापकर्षी। जगदुपकरणं पवित्रयोनिरनरपशुना
न निमीयते गवेन्द्रः IndSpr. 870.

अपकर्षोक्ति (apakarṣokti) *f.* mention of inferiority साम्योत्कर्षापकर्षोक्ते-
रुपमानोपमेययोः ... प्रपञ्चोक्तिः प्रदर्शयते SaraKāṇṭhā. 435.26.

अपकर्षोत्कर्ष (apakarṣotkarṣa) *m.* 1 degradation and upgradation, lower
and higher rank or position करणादपकृष्टोत्कृष्टजात्योरपकर्षोत्कर्षावाह। जात्युत्कर्षे-
त्यादि DīpKa. 13.20 (on 1.96); 2 inferiority and superiority, cf. **अपकर्षोत्कर्ष-**
प्रतिपादन.

अपकर्षोत्कर्षप्रतिपादन (apakarṣotkarṣa-pratipādana) *n.* act of
conveying inferiority and superiority सर्वोत्कृष्टे एकवचनतया अतिनिकृष्टे-
स्मदर्थं बहुवचनतया व्याख्यानं तु सुतरामयुक्तमिति केचित्। तत्र। भेदाभेदप्रतिपादनेना-
पकर्षोत्कर्षप्रतिपादनाय तथैवौचित्यात् BālamBha. i.91.31 (on 1.24 1/2)

अपकर्षोपपत्ति (apakarṣopapatti) *f.* tenability of transference (of
performance of a rite) to an earlier time अतत्कालत्वान्न तदर्थमिति चेत्। न,
वचनेनापकर्षोपपत्तेः SankarKāBh. 19.14 (on i.2.20)

अपकल् (apa-kal-) *cf.* अपकालयितव्य [Viśva.]

अपकलङ्क (apa-kalaṅka) *adj.* without blemish, stainless, pure इत्थं
नास्ति राजत्वमपकलङ्कमुते देवदेवादमुतः सर्वद्वीपभुजो हर्षात् HarṣaC. 138.2.

अपकलङ्क (apa-kalaṅka) *m.* deep stain or mark of disgrace, MW.

अपकलहंसीसारसा (apa-kalahāṁsīśārasā) *adj.* (f.) without female
goose and female crane पुरो मे सरिदपकलहंसीसारसेवाविरासीत् ŚrngāTi. (Rā.)
226.

अपकलिताप (apa-kalitāpa) *adj.* free from pain or sorrow of strife
जिनराजविसरम् ... नमामि .. अपकलितापम् CaturJistu. 70 (comm.
अपगतकलहसंतापम्)

अपकल्क (apa-kalka) *adj.* sinless अपकल्कस्तु राजेन्द्र निस्तीर्यैतद् द्विजोत्तमः
MahāBhā. i.1800*(5)

अपकल्मष (apa-kalmaṣa) *adj.* [f. -ā] A free from sin, sinless तत्संभवात्मः
अपकल्मषान्मुनीन् प्रक्षालयामास ViṣṇuP. i.4.27; PadmP. v.3.35; अवबोधि च
यच्छान्तमदोषमपकल्मषम्। ऋषिरूपात्ने तस्मै विष्णो रूपाय ते नमः ViṣṇuP.
iii.17.24; किं वक्ष्यन्त्यपकल्मषाः कृतधियः KāvyaPra. 126.4 (comm. अपगतं
कल्मषं पापकर्म येभ्यः); SaraKāṇṭhā. 127.18; AlāṅkāSa. 192.4; Sadukti-
Ka. 137.23; SūktiMu. 43.30; Ekāva. iii.1.272; SāhiDa. 204.7; Subhāsi.
1343; AlāṅkāSe. 2.3 (17); Kuval. 171 (67); सा ... अग्रहारं द्विजन्मनाम्।
सती कतीमुषां चक्रे रामुषां चापकल्मषा RājTa. (Ka.) 2.55; B free from
impurity, pure शुभक्षेत्रगतं चाहमात्मानमपकल्मषम्। चन्द्रबिम्ब इवोन्मग्नं वेदवेद्य
विदाम्बर YogVā. i.6.48; संप्रवृत्ता वयं द्रष्टुमात्मानमपकल्मषम् YogVā. v.4.9;
श्रीजैनोद्भाभदीनोऽथ कश्मीरानपकल्मषः। अनुकूलो विधातेव प्राविशद्विजयोजितः
RājTa. (Jo.) 975; C free from stain, stainless, shining राजा तु वस्त्राभरण-
मनल्पमपकल्मषम्। साम्बायै दापयित्वास्त्यै तदास्थानं व्यसर्जयत् BrKathāŚloSam.
7.21.

अपकष् (apa-kaṣ-) *i.p.* 1 to scrape off यस्माहचौ अपातंक्षन् ययुर्यस्मादपा-
कषन्। ... तं ब्रूहि कतमः स्वित्देव सः AV. x.7.20; AV. (P.) xvii.9.1;
2 to take away, i.e. to remove गृहीत्वा मूर्ध्नि तच्छाखां विष्णुमूर्ध्नोऽपकाषताम्
SkandP. ii (2). 45.16.

अपकषायत्व (apakaṣāya-tva) *n.* the state of being devoid of impurity,
i.e. pure चेतसोऽपकषायत्वं यत्र सा ध्वस्तिरुच्यते MärkP. 39.22.

अपकान्त (apa-kānta) *adj.* not charming, not attractive or agreeable
अपकान्ता वा अकमनीयाः सर्वेऽप्येवमेव नरकाः SthānT. 366B.8.

अपकान्त्य (apa-kāntaya-) *denom.* to deprive of charm उपपौर्णमासि
समये शशिनं क्षणमेत्य राहुरपकान्त्यति Rāvaṇā. 17.24.

अपकाम (apa-kāmā) *m.* 1 suffering, displeasure, annoyance धन्वन्ना
गा धन्वन्नाजिं जयेम ... धनुः शत्रौरपकामं कृणोति RV. vi.75.2, (comm.
कामस्यापायम्); AV. (P.) xv.10.2; TaiS. IV.vi.6.1; MaiS. iii.16.3 (iii.185.13);
KāthS. 46.1 (iv.172.10); VājaS. 29.39; VājaS. (K.) 31.14; 2 lack of
willingness, aversion, abhorrence अङ्गिरसु पितरः सोम्यांसः पापमार्तृत्वकामस्य
कर्ता AV. ii.12.5; AV. (P.) ii.5.5; (यक्ष्मः) यदि कामादपकामाद्बुद्धयोज्ञायते परि।
हृदो बलासुमङ्गैभ्यो बहिर्निर्मन्त्रयामहे AV. ix.8.8; AV. (P.) xvi.74.8; आयुर इह
पपतामि संवत्सराय। अपकामस्य श्रे वत्सो देवीर् इव म आ देदे AV.
(P.) xx. 23.1; [abominableness, MW.]

अपकाम (apa-kāma) *adj.* being devoid of will or desire कुटिलकमिति।
वक्रदण्डको विदूषकोपयोगी। ब्रह्मायुधात्मा दण्डः। अपकामत्वेन भीषणत्वावात्याद-
पीत्यर्थः AbhinBhā. i.27.22 (on 1.60)

अपकामम् (apakāmam) *adv.* against one's will, unwillingly अपकामं
स्यन्दमान् अवीवरत वो हि कम्। इन्द्रो वः शक्तिभिर्देवीः AV. iii.13.3;
AV. (P.) iii.4.3; TaiS. V.vi.1.3; MaiS. ii.3.1 (ii.152.11); KāthS. 39.2.

अपकार (apa-kāra) *m.* 1A offence B i injury, harm, hurt [Inst.] by way
of harming ii war, battle, discord, conflict iii punishment Ci evil doing,
wrong act ii act of causing to be wicked D loss 2A impediment, hindrance
B absence of conduciveness or usefulness 3 reproach, despise, disdain 4A

adverse change B wrong or opposite idea 1A offence महते योऽपकाराय
नरस्य प्रभवन्नरः। तेन वैरं समासज्य ... नाधसेत् MahāBhā. v.37.52; रामेण
यदि ते पापे किञ्चित्कृतमशोभनम्। अपकारः क इह ते वैदेह्या दर्शितोऽधमे
Rāmā. ii.873*.16; ii.873*.18; दानाध्ययनशीलाश्च ... प्रजाः। नापकारेषु वर्तन्ते
परेषाम् ParaS. 26.32; तदेतस्यापकारस्य कथमद्य प्रतिक्रियाम्। कुर्याम् KathāSaSāg.
v.3.236; गुरोश्चापकारं कृत्वा पादपतनादिना तं प्रसाद्य शिष्यः शुध्यति DīpKa.
104.1 (on 3.283); यथासारापकारमिति सारो धनं दण्डस्य अपकारोऽपराधः
DaṇḍaVi. 22.7; सूहभट्टः ... अपकारान्मद्राजे चिन्त्यन्नास्त RājTa. (Jo.) 731;

1B i injury, harm, hurt उपकाराद्भवेन्मित्रमपकाराद्भवेदरिः MahāBhā. xii.200*.2;
दशरथः ... न स्मरत्यपकाराणां शतमप्यात्मवत्तया Rāmā. ii.1.16; उपकारफलं
मित्रमपकारोऽरिर्लक्षणम् Rāmā. iv.8.20; PañcT. 2.23 (203.7); Subhāsi. 2802;
उपकारापकारयोर्दृष्टप्रतिकारी ArthŚā. ii.226.1 (6.1); ततो जातास्त्विमा घोरा
नानारूपा महाविषाः अपकाराय वर्तन्ते नृपसाधनवाहने ŚuśruS. v.8.92; खलस्याहेश्च
वदनमपकाराय केवलम् Tantrākhyā. 49.22; PañcT. 1.161 (168.10); अयं मे
मूषको महतोऽपकारान्करोति Tantrākhyā. 63.6; PañcT. 2.26 (42) (215.7);
यत्राभिगमने व्यवति पूर्वो विरुद्धः क्रोधादपकारं करिष्यति न वेति सक्तो
वामर्षितो KāmSū. 358.13 (6.6); उपकारं सुहृदगे योऽपकारश्च शत्रुषु ... वर्षति
प्राज्ञः MärkP. 20.30; अर्घ्याक्षेपातिक्रमकृत् ... सामन्तकुलिकादीनामपकारस्य कारकः
पञ्चाशत्पणिको दण्ड एषाम् YājñāSm. 2.233; करोति महतीं प्रीतिमपकारोऽपकारिषु
VenīSam. 2.60; (कुधद्रुहेर्ष्यासूयार्थानां यं प्रति कोपः) अपकारो द्रोहः KāśiVr.
on i.4.37; (वाक्यादेरामन्त्रितस्यासूया संमतिकोपकृत्सन्भर्त्सनेषु) अपकारशब्देभ्योत्पादनं
भर्त्सनम् KāśiVr. on viii.1.8; उपकर्त्रारिणा संधिर्न मित्रेणापकारिणा। उपकारापकारौ
हि लक्ष्यं लक्षणमेतयो ŚiśuVa. 2.37; Hitopa. 4.16; दुर्जनाः। अपकारे समासक्ता
परस्य स्वस्य च PadmP. (Ra.) 20.99; अपकारमिवासिंधयस्तमसत्यक्षमिवापहेतवः।
उपसेदुरुदायुधालयः क्षयकालीमलिनाः सनाभयः RāmC. 33.35; न हि क्वचिदपि
लोके अविद्याध्यस्तेन धर्मेण उपकारः अपकारो वा दृष्टः GitāBh. (Śān.) 362.5
(on 13.2); उपकारापकारौ हि धर्माधर्मयोर्लक्षणमिति प्रसिद्धमेवैतत् NyāyMañ.
i.230.13; ये वै क्रूरा भोगिनो दुर्विनीतास्तेषामन्तो भविता नान्यथैतत्। कालप्राप्तं
भक्षयध्वं तथाऽपकारे च कृते मनुष्यान् VarāP. 24.28; अपकारो द्रोहस्तदुपवृज्जानं
च ManuBh. i.150.27 (on 2.144); हिंसा हिंस्यमानस्य महानपकारः। ... यज्ञे
तु हतानामुपकारः नापकारः नरकादिकलानुत्पत्तेः ManuBh. i.438.18 (on 5.40);
क्षमा कृतेऽप्यपकारेऽपकारानारम्भः ManuBh. i.531.20 (on 6.92); Mitā. 41.13 (on
1.122); VīraMi. (Paribhāṣā.) 34.15; अत्यन्तकोऽपकारेण निरास्थत्र तदानवम्।
अत्यन्तकोपकारेण निरास्थं नतदानवम् RāghPān. (Dha.) 18.83; अपकारो भवेद्द्रोहो
AbhidhāRāmā. 4.86; मृष्टाहारं ददात्यस्मै ... जिनदत्तापकाराय बन्धुश्रीः
BrKathāK. 64.33; एषः कुञ्जरः केनाप्यसुरेण राक्षसेन वा पूर्वजन्मनि मया
कृतं स्मृत्वा कमप्यपकारमुत्पन्नकोपेनानुप्रविश्य नीयते वश्यम् TīlaMañ. 243.4;